

(2)

БЪЛГАРИЯ

(Божественъ гласъ).

„Сынове! чута ви е молба: мщеніе враговъ!
 „Напрѣдъ! спасени сте, имайте си любовь,
 „Братство и зговоръ посѣйте въ си сърдца,
 „Напрѣдъ! юначни мои любезни дѣтца!“

II.

Пріятелска клятва.

(3)

(Рѣшеніе).

О—ичко добро, се вѣсело и засмѣно,
 В—сѫду го глѣдамъ, кат' чи — натъкмѣно,
 О—ще и природа очарователна, красна,—
 Е—иѣ ли тя съвѣсть кат' в'бѣда напрасна?—
 О—коло врѣстъ като е все тихо и мирно:
 Д—ълго замыленъ, ала обезпѣченъ,
 А—радващицъ ся на природа, мало отѣгченъ,—
 И—ти нел' мыслишь, нѣдо ти умилно?
 И—еле Боже! ма защо? що има криво?
 И—л' да кажи боле, че ся наслаждавашь,
 С—ъ сърдце вѣсело, ни най-мало горчиво?—
 М—а това азъ познавамъ—самъ опровъргавашъ:
 Б—съвѣсть тя біе, знамъ, ти мыслишь,
 Р—азжяленъ горчиво, ти тажишъ!—